

- в) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че Докладът за оценка на въздействието върху обект от „Натура“ трябва изрично да посочва въздействието на планираното строителство както върху защитените видове и местообитания, които се намират на територията на СЗЗ, така и върху видовете и местообитанията, намиращи се извън границите ѝ?
- г) Следва ли изменената Директива 2011/92/ЕС <sup>(2)</sup> на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда да се тълкува в смисъл, че Докладът за оценка на въздействието върху околната среда трябва изрично да посочва дали планираното строителство ще засегне сериозно споменатите в него видове?
- д) Представлява ли „основна алтернатива“ по смисъла на член 5, параграф 3, буква г) от изменената Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда вариант, който възложителят е разгледал и обсъдил в оценката на въздействието върху околната среда и/или който е бил поддържан от някоя от заинтересованите страни и/или който е бил разгледан от компетентния орган, дори и да е бил отхвърлен от възложителя на по-ранен етап?
- е) Следва ли изменената Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда да се тълкува в смисъл, че оценката на въздействието върху околната среда трябва да съдържа достатъчно информация за въздействието върху околната среда на всяка от алтернативите, за да може да се сравнят различните алтернативи от гледна точка на тяхната екологична целесъобразност, и/или в смисъл, че в Доклада за оценка на въздействието върху околната среда трябва изрично да се посочи как се отчита въздействието на алтернативите върху околната среда?
- ж) Съдържащото се в член 5, параграф 3, буква г) от изменената Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда изискване причините за избора на възложителя да бъдат посочени „с оглед на въздействието на проекта върху околната среда“, само за избрания вариант ли се отнася или и за основните проучени алтернативи, така че анализът на тези варианти да включва и въпроса за въздействието им върху околната среда?
- з) Съвместимо ли е с постигането на целите на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна подробната информация за строителния етап (като разположението на съоръженията и транспортните маршрути) да бъде предмет на решение, издадено след получаването на разрешение, и ако е така, може ли компетентният орган да позволи подобни въпроси да бъдат определени с едностранно решение на възложителя — в контекста на издадено разрешение за съответния проект — което само се съобщава на компетентния орган, а не се одобрява от него?
- и) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че компетентният орган е длъжен да посочи, достатъчно подробно и ясно, за да се разсее всякакво съмнение относно значението и последиците на такова становище, до каква степен представено пред него научно становище изисква събирането на допълнителна информация преди издаването на разрешението за съответния проект?
- й) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че компетентният орган трябва да обясни или подробно да мотивира отхвърлянето на заключение на свой поверител, съгласно което преди издаване на разрешението за съответния проект се изисква допълнителна информация или научно изследване?
- к) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че при извършването на съответна проверка компетентният орган трябва да изложи подробни и изрични мотиви по всеки пункт от решението си?

<sup>(1)</sup> ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

<sup>(2)</sup> ОВ L 26, 2012 г., стр. 1.

Иск, предявен на 17 август 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-498/17)

(2017/C 338/12)

Език на производството: италиански

## Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Италианска република

**Искания на ищеца**

- да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да закрие във възможно най-кратки срокове в съответствие с член 7, буква ж) и член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94) депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността съгласно член 8 от същата директива, или като не е приела необходимите мерки, за да гарантира, че депата, получили разрешително за продължаване на дейността, са в съответствие с предвидените в посочената директива изисквания, без да се засягат условията, установени в приложение I, точка 1 към посочената директива, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 14, буква б), второ изречение и член 14, буква в) от посочената директива по отношение на депата в: 1) Авиляно (н.м. Сèре Ле Брече); 2) Ферандина (н.м. Венита); 3) Дженцано ди Лукания (н.м. Матинела); 4) Латронико (н.м. Торе); 5) Лаурия (н.м. Карпинето); 6) Маратеа (н.м. Монтекурто); 7) Молитерно (н.м. Тампа ла Гуарела); 8) Потенца (н.м. Монтегросо-Паларета: депо, за което е предвидено да бъде затворено през септември 2016 г.); 9) Потенца (н.м. Монтегросо-Паларета), депо, за което е посочено, че никога не е било използвано; 10) Рапола (н.м. Алберо ин Пиано); 11) Роканова (н.м. Сèре); 12) Сант'Анджело ле Фрате (н.м. Фаризи); 13) Кампотосто (н.м. Репердузо); 14) Капистрело (н.м. Трасолеро); 15) Франкавила (Вале Анцука); 16) Акуила (н.м. Понте деле Гроте); 17) Андрия (D'Oria G. & C. s.n.c); 18) Каноза (CO.BE.MA); 19) Бисчелие (CO.GE.SER); 20) Андрия (F.lli Acquaviva); 21) Трани (BAT-Igea s.r.l.); 22) Торвискоза (Società Caffaro);
- Да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да закрие във възможно най-кратки срокове в съответствие с член 7, буква ж) и член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността съгласно член 8 от същата директива, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 14, буква б), второ изречение по отношение на депата в: 23) Атела (н.м. Кафаро); 24) Корлето Пертикара (н.м. Темпа Масконе); 25) Мариско Ново (н.м. Галайно); 26) Матера (н.м. Ла Мартинела); 27) Пескопагано (н.м. Домакия); 28) Ронеро ин Волтуре (н.м. Вентаруоло); 29) Саландра (н.м. Пиано дел говерно); 30) Сан Мауро Форте (н.м. Прияти); 31) Сенизе (н.м. Паломбара); 32) Тито (н.м. Ая деи Монаки); 33) Тито (н.м. вале дел Форно); 34) Сапестрано (н.м. Терасеньо); 35) Кастелалто (н.м. Коле Коку); 36) Кастелвекио Калвисио (н.м. Термине); 37) Корфинио (н.м. Кануче); 38) Корфинио (н.м. Казе кверчето); 39) Мосчано Сантанджело (н.м. Санта Асунта); 40) Сантомеро (н.м. Фикаденти); 41) Монтекорвино Пуляно (н.м. Парапоти); 42) San Bartolomeo in Galdo (н.м. Сера Пасторе); 43) Тривигано (предишно Кава Дзоф); 44) Торвискоза (н.м. Ла Валета);
- да се осъди Италианска република да заплати съдебните разходи.

**Основания и основни доводи**

Член 14 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци урежда положението на т.нар. „съществуващи“ депа, т.е. депа, които вече са разполагали с разрешително или са били в експлоатация до 16 юли 2001 г. — срока, в който Директива 1999/31/ЕО е трябвало да бъде транспонирана в националното право съгласно член 18, параграф 1 от посочената директива. За тези депа в член 14 от Директива 1999/31/ЕО предвижда, че до 16 юли 2009 г. компетентните органи на държавите членки трябва или да извършат необходимите подобрения в съответното депо, за да то приведат в съответствие с изискванията на директивата (член 14, буква в от Директивата), или да го закрийт (член 14, буква б), второ изречение от Директивата).

Комисията счита, че от данните, предоставени от Италианската република в рамките на досъдебната фаза на производството, е видно, че нито едно от посочените две задължения не е изпълнено по отношение на 44 съществуващи депа, като в резултат на това по отношение на въпросните депа Италианската република не е изпълнила своите задължения по член 14, буква б), второ изречение и по член 14, буква в) от Директива 1999/31/ЕО.